

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ

**ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 41^η
της 26-11-2019**

Αριθμ. Απόφασης: 254

Θ Ε Μ Α: Άσκηση ή μη ένδικου μέσου κατά της αριθμ. 14075/2019 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και ανάθεση σε πληρεξούσιο δικηγόρο της σύνταξης ιδιωτικού συμφωνητικού για εξώδικο συμβιβασμό και κατάργηση δίκης

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από τα πρακτικά της αριθμ. **41/2019** συνεδριάσεως της
Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Αιγάλεω

Στο Αιγάλεω, στο Δημοτικό Κατάστημα, σήμερα, ημέρα **Τρίτη 26/11/2019** και ώρα 13.00, συνήλθε σε συνεδρίαση η **Οικονομική Επιτροπή Δήμου Αιγάλεω**, κατόπιν της αριθμ. πρωτ. **32435/22-11-2019** έγγραφης πρόσκλησης του Προέδρου της, η οποία δόθηκε σε κάθε ένα μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75, παρ.6 του Ν.3852/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Στη συνέχεια, διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, αφού **από το σύνολο των εννέα (9) τακτικών μελών βρέθηκαν παρόντα επτά (7) τακτικά μέλη και ένα (1) αναπληρωματικό**, ήτοι:

Παρόντες

1. Γκίκας Ιωάννης (Δήμαρχος, Πρόεδρος Ο.Ε.)
2. Ζαχαροπούλου – Γιαννουλάτου Χρυσούλα (Αντιδήμαρχος, τακτικό μέλος)
3. Αρβανίτης Χρήστος (Αντιδήμαρχος, τακτικό μέλος)
4. Ασημακόπουλος Νικόλαος (Αντιδήμαρχος, τακτικό μέλος)
5. Κάντζος Ιωάννης (τακτικό μέλος)
6. Μπίρμπας Δημήτριος (τακτικό μέλος)
7. Χριστόγλου Γιάννα (τακτικό μέλος)
8. Βελλιανίτη Ανδρονίκη (αναπληρωματικό μέλος)

Απόντες

1. Τόλης Γεώργιος (τακτικό μέλος)
2. Σαντζαρίδης Παναγιώτης (τακτικό μέλος)

αν και κλήθηκαν νόμιμα

1^ο ΘΕΜΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Η.Δ.

Με την έναρξη της συνεδρίασης και πριν αρχίσει η συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, η Οικονομική Επιτροπή δέχεται **ομόφωνα** να συζητηθεί, ως κατεπείγον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75, παρ.3 του Ν.3852/2010, το παρακάτω θέμα.

Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής θέτει υπόψη της, το αριθμ.πρωτ.32621/25-11-2019 έγγραφο της Αντιδημάρχου, κ. Χ. Ζαχαροπούλου-Γιαννουλάτου, το οποίο έχει ως εξής:

Θέμα: Άσκηση ή μη ένδικου μέσου κατά της αριθμ. 14075/2019 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και ανάθεση σε πληρεξούσιο δικηγόρο της σύνταξης ιδιωτικού συμφωνητικού για εξώδικο συμβιβασμό και κατάργηση δίκης

Κύριε Πρόεδρε,

Σας θέτουμε υπόψη:

- 1) Την αριθμ. 14075/2019 απόφαση Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 6^ο Μονομελές) με την οποία υποχρεώνεται ο Δήμος Αιγάλεω να καταβάλει αποζημίωση, λόγω μη καταβολής αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση σε σύνολο 47 εναγόντων για τα χρονικά διαστήματα από 1/11/2010 έως 31/12/2010 και από 1/3/2011 έως 30/4/2011.
- 2) Την αριθμ.πρωτ.31603/14-11-2019 γνωμοδότηση του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου κ. Πάτρα Δημητρίου, στην οποία επισημαίνει ότι: Η αποδοχή της ένδικης αγωγής δυνάμει της υπ' αριθμ. 14075/2019 αποφ. του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών όσον αφορά σε (47) συνολικά υπαλλήλους του Δήμου Αιγάλεω ως δυνητικούς ομοδίκους, συνιστά κρίση τελειωτική (οριστική) και είναι ανέκκλητη. Επιπλέον επειδή η διαφορά δεν έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 92 παρ.4 περ. γ' του Κ.Δ.Δ., σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται πάντοτε η άσκηση έφεσης και ως εκ τούτο εισηγείται τη μη άσκηση ένδικου μέσου κατά της υπ' αριθμ. 14075/2019 οριστικής απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 6^ο Μονομελές) ως προς αυτούς και τη σύνταξη ιδιωτικού συμφωνητικού περί εξωδικαστικού ή δικαστικού συμβιβασμού γιατί και αν ακόμα τίθετο ζήτημα περί παραδεκτού ή μη ασκήσεως αιτήσεως αναίρεσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας: α) αφ' ενός σε περίπτωση ασκήσεως ενδίκου μέσου θα επιβαρυνόταν ο Δήμος με επιπλέον της πρωτόδικης δίκης δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβές δικηγόρου τόσο για την άσκηση αυτού όσο και για την εκπροσώπηση του Δήμου κατά την παράσταση ενώπιον του αρμόδιου Δικαστηρίου και β) αφ' ετέρου όπως έχει γνωστοποιηθεί οι (47) ενάγοντες έχουν υποβάλει υπεύθυνες δηλώσεις με τις οποίες παραιτούνται από κάθε αξίωση για επιδικαζόμενους τόκους, δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβή πληρεξούσιου δικηγόρου.

Ύστερα από τα παραπάνω σας παρακαλώ να θεθεί υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής προκειμένου να αποφασίσει:

- 1) για την άσκηση ή μη ένδικου μέσου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 1 περ. ιγ και παρ 2 του Ν 3852/2010(ΦΕΚ 87Α' /7-6-2010) "Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης & Αποκεντρωμένης Διοίκησης-Πρόγραμμα Καλλικράτης και

2) στην περίπτωση της μη άσκησης ένδικου μέσου την ανάθεση στον πληρεξούσιο δικηγόρο κ° Δ. Πάτρα τη σύνταξη ιδιωτικού συμφωνητικού για τον εξώδικο συμβιβασμό και κατάργηση δίκης.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος καλεί την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά αναφέροντας τα κάτωθι:

- 1) Στη με αριθμ. πρωτ. 31603/14-11-2019 γνωμοδότηση του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου, αναφέρονται τα εξής:

Με την από 24.02.2012 (με γενικό αριθμό κατάθεσης: 4247/24.02.2012) αγωγή τους ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, οι 1) ΑΓΑΠΟΓΛΟΥ Κωνσταντίνος κ.λπ. (σύνολο 50 ενάγοντες), μόνιμοι υπάλληλοι του Δήμου Αιγιάλεω, αιτούνται, όπως υποχρεωθεί ο Δήμος, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστική, να καταβάλει εις έκαστον εξ αυτών, νομιμοτόκως, από την επομένη ημέρα κάθε δικαιούμενης οφειλής, άλλως από την επίδοση της αγωγής, μέχρι την εξόφληση, τα αναγραφόμενα στο δικόγραφο ποσά, ως αμοιβή για υπερωριακή απασχόληση τους κατά τους μήνες Νοέμβριο έως Δεκέμβριο 2010 και Μάρτιο έως Απρίλιο 2011, και 2) στην αποζημίωση λόγω μη χορήγησης του δικαιούμενου φρέσκου γάλακτος λόγω της σχετικής νόμιμης υποχρέωσης του Δήμου σε χορήγηση ενός λίτρου φρέσκου γάλακτος στους νόμιμους δικαιούχους σύμφωνα με τη με αριθμό 53361/2006 (ΦΕΚ 1503/Β/11-10-2006) Κοινή Υπουργική Απόφαση με τίτλο "Παροχή μέσων ατομικής προστασίας σε υπαλλήλους των ΟΤΑ και μέτρα προληπτικής ιατρικής" σε ημερήσια βάση με διανομή στο χώρο εργασίας τους, νομιμοτόκως από την επίδοση της ένδικου αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως, άλλως επικουρικός με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού.

Αρχικώς, η υπό κρίση αγωγή των εν λόγω υπαλλήλων αντιδίκων έναντι του Δήμου συζητήθηκε ενώπιον του ανωτέρω Δικαστηρίου, κατά τη δικάσιμο της 08.05.2017, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμ. 423/2018 μη οριστική απόφαση του Δικαστηρίου Σας, η οποία απέρριψε την ένδικη αγωγή ως προς τους Ε. Γ. (120 ενάγοντα), Κ. Μ. (46η ενάγουσα) και Φ. Μ. (49ο ενάγοντα), οι οποίοι δεν παραστάθηκαν. Ως προς τους αναφερόμενους, στο παρόν, λοιπούς ενάγοντες (σύνολο 47), το ανωτέρω Δικαστήριο ανέβαλε την έκδοση οριστικής απόφασης για την επίλυση των ενδίκων διαφορών, όρισε την 01.10.2018 ως νέα δικάσιμο για τη περαιτέρω συζήτηση της υπό κρίση διαφοράς και διέταξε να επιδοθεί από το Δικαστήριο, με μέριμνα της γραμματείας του στους διαδίκους κυρωμένο αντίγραφο της προρρηθείσας μη οριστικής αποφάσεως και να παραδοθεί εξήντα (60) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ανωτέρω δικάσιμο στο δικηγόρο των αντιδίκων, ως δικαστικό πληρεξούσιο και αντίκλητο των εναγόντων και στο Δήμαρχο Αιγιάλεω. Διέταξε, επίσης, κάθε έναν από τους αναφερόμενους υπαλλήλους να προσκομίσουν το αργότερο δέκα πέντε (15) ημέρες, μετά την ανωτέρω επίδοση, έγγραφο, στο οποίο βεβαιώνεται από υπάλληλο της αρμόδιας Αρχής ότι, κατά τις χρονικές περιόδους 01.11.2010 έως 31.12.2010 και από 01.03.2011 έως 30.04.2011, διεπόταν αμινώς ή μερικώς, ανάλογα με την περίπτωση, από το δημόσιο ή από το ιδιωτικό δικαίο, η εργασιακή σχέση ανάμεσα σε αυτόν τον ιδιώτη διάδικο και το Δήμο Αιγιάλεω.

Εν τέλει, η υπό κρίση αγωγή συζητήθηκε κατά τη δικάσιμο της 01.10.2018. Επισημαίνεται δε στο σημείο αυτό ότι οι ανωτέρω υπάλληλοι, ήδη, κατά τη συζήτηση της ένδικου αγωγής την αρχική δικάσιμο, με το από 05.05.2017 νομίμως κατατεθέν υπόμνημά τους, παραιτήθηκαν από τη αξίωσή τους για καταβολή των ειδικότερα αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής ποσών, λόγω μη χορήγησης σε αυτούς της προβλεπόμενης από την Κ.Υ.Α. 53361/2006 (ΦΕΚ 1323/Β), παροχής ενός λίτρου φρέσκου γάλακτος την ημέρα, το χρονικό διάστημα από 02.03.2011 έως 31.12.2011. Όσον αφορά στο αγωγικό κονδυλίο για αποζημίωση λόγω μη καταβολής αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση που έκαστος εκ των εν λόγω υπαλλήλων πραγματοποίησε στο Δήμο Αιγιάλεω κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα και δη από 01.11.2010 έως 31.12.2010 και από 01.03.2011 έως 30.04.2011, ο Δήμος Αιγιάλεω, τόσο με την από 07.04.2017 έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών, όσο και με το νομίμως κατατεθέν από 04.10.2018 υπόμνημά του, συνυπολόγησε ότι άπαντες οι ενάγοντες, κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα, υπηρετούσαν ως μόνιμοι υπάλληλοι στο Δήμο, ότι πράγματι έκαστος εξ αυτών πραγματοποίησε τις αναφερόμενες στο δικόγραφο της ένδικου αγωγής υπερωρίες, όπως τούτο προκύπτει από τις σχετικές καταστάσεις με τις πραγματοποιηθείσες ώρες υπογεγραμμένες από τον αρμόδιο προϊστάμενο Διεύθυνση, το Δήμαρχο και τον εκάστοτε αρμόδιο Αντιδήμαρχο, οπότε και έκαστος εξ αυτών δικαιούται το αιτούμενο ποσό για την ανωτέρω αιτία, καθώς ουδέν ποσό έχει καταβληθεί από το Δήμο Αιγιάλεω για την ανωτέρω αιτία μέχρι και σήμερα. Ωστόσο, ο Δήμος Αιγιάλεω δήλωσε ότι ουδεμία υπαιτιότητα φέρει, καθώς η μη καταβολή του αιτούμενου αγωγικού κονδυλίου οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, και δη σε οικονομικές δυσχέρειες που αντιμετώπιζε κατά τα επίδικα έτη.

Επί της υπό κρίση αγωγής εξεδόθη η υπ' αριθμ. 14075/2019 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 6ο), η οποία εδέχθη, μεταξύ άλλων, επί λέξει, τα εξής: «... Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην τρίτη και τέταρτη σκέψη της παρούσας, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη ότι οι ενάγοντες απασχολήθηκαν τις αναλυτικά αναφερόμενες στο δικόγραφο της αγωγής ώρες, χωρίς προηγουμένως να έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις του νόμου για την υπερωριακή απασχόλησή τους κατά τα ένδικα χρονικά διαστήματα, κρίνει ότι αυτοί δεν δικαιούνται αμοιβή για την εργασία που παρείχαν κατά την περίοδο αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 3205/2003. Ωστόσο, το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ότι ο εναγόμενος Δήμος απασχόλησε παρανόμως τους ενάγοντες και πλούτισε χωρίς νόμιμη αιτία, ο δε πλουτισμός του συνίσταται στη δαπάνη που αυτός εξοικονόμησε, ενόψει της έλλειψης νομίμου ερείσματος προς καταβολή αποδοχών, και στην οποία αλλιώς θα προέβαινε για τις υπηρεσίες που του παρασχέθηκαν, κρίνει ότι αυτός υποχρεούται, κατ' άρθρο 904 του Α.Κ., να αποδώσει στους ενάγοντες την ωφέλεια που αποκόμισε, ήτοι τη δαπάνη που εξοικονόμησε για τις παρεσχεθείσες υπηρεσίες τους, και η οποία αντιστοιχεί στην αμοιβή που θα κατέβαλε για τις εν λόγω υπηρεσίες σε άλλους υπαλλήλους για την παροχή σε αυτόν των ίδιων υπηρεσιών που προσέφεραν οι ενάγοντες κατά το ως άνω χρονικό διάστημα. .... 7. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η αγωγή και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος Δήμος να καταβάλει στους ενάγοντες τα ανωτέρω ποσά, νομιμοτόκως, από την επίδοση της αγωγής (9.3.2012) μέχρι την πλήρη εξόφληση. Τέλος, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, να απαλλαγεί το εναγόμενο από τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κ.Δ.Δ.)... ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ:

Καταργεί τη δίκη όσον αφορά στις αξιώσεις των εναγόντων για καταβολή των ειδικότερα αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής ποσών, λόγω μη χορήγησης σε αυτούς της προβλεπόμενης από την κ.υ.α. 53361/2006 [(Β' 1503) - όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο], παροχής ενός λίτρου φρέσκου γάλακτος την ημέρα, κατά το χρονικό διάστημα από 2.3.2011 έως 31.12.2011. Δέχεται την αγωγή κατά τα λοιπά. Υποχρεώνει το Δήμο Αιγιάλεω να καταβάλει στους ενάγοντες, για την αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης αιτία, τα εξής ποσά: 1) στον 1ο ενάγοντα Κ. Α. το ποσό των 773,06 ευρώ, 2) στο 2ο ενάγοντα Ι. Α. το ποσό των 735,98, 3) στην 3η ενάγουσα Γ. Α. το ποσό των 758,85 ευρώ, 4) στον 4ο ενάγοντα Ε. Α. το ποσό των 1.082,07 ευρώ, 5) στον 5ο ενάγοντα Δ. Α. το ποσό των 1.026,88 ευρώ, 6) στον 6ο ενάγοντα Χ. Α. το ποσό των 1.186,86 ευρώ, 7) στον 7ο ενάγοντα Π. Α. το ποσό των 554,88 ευρώ, 8) στον 8ο ενάγοντα Α. Β. το ποσό των 704,57 ευρώ, 9) στον 9ο ενάγοντα Ι. Β. το ποσό των 1.074,07 ευρώ, 10) στη 10η ενάγουσα Π. Γ. το ποσό των 152,15 ευρώ, 11) στον 11ο ενάγοντα Ε. Γ. το ποσό των 1.092,60, 12) στο 12ο ενάγοντα Γ. Γ. το ποσό των 1.112,34 ευρώ, 13) στο 13ο ενάγοντα Χ. Γ. το ποσό των 939,23 ευρώ, 14) στο 14ο ενάγοντα Α. Γ. το ποσό των 613,44 ευρώ, 15) στο 15ο ενάγοντα Ε. Δ. το ποσό των 455,28 ευρώ, 16) στο 16ο ενάγοντα Π. Δ. το ποσό των 941,87 ευρώ, 17) στο 17ο ενάγοντα Θ. Δ. το ποσό των 1.303,22 ευρώ, 18) στο 18ο ενάγοντα Δ. Ε. το ποσό των 1.500,76 ευρώ, 19) στο 19ο ενάγοντα Μ. Ζ. το ποσό των 838,68 ευρώ, 20) στον 20ο ενάγοντα Χ. Ζ. το ποσό των 617,28 ευρώ, 21) στον 21ο ενάγοντα Π. Η. το ποσό των 834,26 ευρώ, 22) στον 22ο ενάγοντα Δ. Κ. το ποσό των 771,94 ευρώ, 23) στον 23ο ενάγοντα Α. Κ. το ποσό των 806,27 ευρώ, 24) στον 24ο ενάγοντα Δ. Κ. το ποσό των 689,18 ευρώ, 25) στην 25η ενάγουσα Α. Κ. το ποσό των 199,67 ευρώ, 26) στον 26ο ενάγοντα Α. Κ. το ποσό των 1.176,32 ευρώ, 27) στον 27ο ενάγοντα Δ. Κ. το ποσό των 1.037,40 ευρώ, 28) στον 28ο ενάγοντα Α. Κ. το ποσό των 1.442,66 ευρώ, 29) στον 29ο ενάγοντα Ν. Κ. το ποσό των 1.222,03 ευρώ, 30) στον 30ο ενάγοντα Κ. Κ. το ποσό των 1.010,60 ευρώ, 31) στον 31ο ενάγοντα Α. Κ. το ποσό των 1.080,15 ευρώ, 32) στον 32ο ενάγοντα Χ. Κ. το ποσό των 664,37 ευρώ, 33) στον 33ο ενάγοντα Σ. Κ. το ποσό των 929,92 ευρώ, 34) στην 34η ενάγουσα Μ. Κ. το ποσό των 369,75 ευρώ, 35) στον 35ο ενάγοντα Ν. Κ. το ποσό των 1.086,35 ευρώ, 36) στον 36ο ενάγοντα Α. Κ. το ποσό των

570,05 ευρώ, 37) στον 37ο ενάγοντα Γ. Κ. το ποσό των 832,33 ευρώ, 38) στον 38ο ενάγοντα Β. Λ. το ποσό των 1.148,66, 39) στον 39ο ενάγοντα Γ. Α. το ποσό των 708,28 ευρώ, 40) στον 40ο ενάγοντα Α.Α. το ποσό των 839,40 ευρώ, 41) στον 41ο ενάγοντα Π. Α. το ποσό των 315,85 ευρώ, 42) στον 42ο ενάγοντα Ε. Α. το ποσό των 253,86 ευρώ, 43) στην 43η ενάγουσα Ε. Μ. το ποσό των 813,96 ευρώ, 44) στον 44ο ενάγοντα Χ. Μ. το ποσό των 1.399,92 ευρώ, 45) στον 45ο ενάγοντα Ν. Μ. το ποσό των 1.158,56 ευρώ, 46) στον 46ο ενάγοντα Γ. Μ. το ποσό των 1.374,49 ευρώ και 47) στην 47η ενάγουσα Κ. Μ. το ποσό των 727,41 ευρώ, νομιμοτόκως, με επιτόκιο 6% ετησίως, από την επίδοση της αγωγής, στις 9.3.2012, μέχρι την πλήρη εξόφληση, για άπαντες τους ενάγοντες....». Επικυρωμένο αντίγραφο της εν λόγω αποφάσεως επιδόθηκε στο Δήμο Αιγάλεω την 16.10.2019.

ΙΣΧΥΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Α. Περί του εκκλητού ή μη της εν λόγω αποφάσεως

1. Επειδή, στο άρθρο 83 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999, Α' 97), ορίζονται τα εξής: «Προσβαλλόμενες αποφάσεις. 1. Σε ένδικα μέσα υπόκεινται μόνο οι οριστικές αποφάσεις. Με την προσβολή τους θεωρείται ότι συμπροσβάλλονται και όλες οι μη οριστικές. Κατ' εξαίρεση, σε ανακοπή ερημοδικίας και σε αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας υπόκεινται και οι μη οριστικές αποφάσεις.». Στο περί δυνητικής ομοδικίας άρθρο 115 του ίδιου Κώδικα, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο άσκησης της ένδικης αγωγής, ορίζονταν τα εξής: «1. Περισσότεροι μπορούν, με το ίδιο δικόγραφο, να ασκήσουν κοινή προσφυγή κατά της ίδιας πράξης ή παράλειψης, εφόσον οι λόγοι που προβάλλουν στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική και πραγματική βάση ή κοινή αγωγή, εφόσον συνδέονται με κοινό δικαίωμα ή τα δικαιώματά τους πηγάζουν από την ίδια νομική και πραγματική αιτία. 2.... 3. Προκειμένου περί απαιτήσεων για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, έστω και αν βασίζονται σε παράνομες πράξεις ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις εφαρμόζονται οι διατάξεις των δύο προηγούμενων παραγράφων και όταν το αντικείμενο της διαφοράς είναι ομοειδείς, έστω και μη ισόποσες, απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που στηρίζονται σε όμοια κατά τα ουσιώδη στοιχεία νομική βάση. Ομοδικία συντρέχει και όταν για τους προσφεύγοντες ή ενάγοντες έχει εκδοθεί μία πράξη με ξεχωριστά για τον καθένα κεφάλαια ή περισσότερες αυτοτελείς για τον καθένα πράξεις. Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται η συνδρομή και των προϋποθέσεων της συνάφειας, εκτός από την προϋπόθεση της κατά τόπο αρμοδιότητας του δικαστηρίου ως προς όλες τις πράξεις. Σε περίπτωση ομοδικίας, κατά την παρούσα παράγραφο, ο αριθμός των ομοδίκων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πενήντα. 4. Η δυνητική ομοδικία δεν επηρεάζει τις ουσιαστικές έννομες σχέσεις των ομοδίκων. Οι διαδικαστικές πράξεις του ενός δεν ωφελούν ούτε βλάπτουν τους άλλους. 5. ....». Τέλος, στο περί αναγκαστικής ομοδικίας άρθρο 116 του ίδιου Κώδικα ορίζονται τα εξής: «1. Περισσότεροι ομοδίκουν αναγκαστικώς, εφόσον: α) η διαφορά από τη φύση της επιδέχεται μόνο ενιαία ρύθμιση, ή β) η ισχύς της απόφασης που θα εκδοθεί εκτείνεται, σύμφωνα με το νόμο, σε όλους τους ομοδίκους, ή γ) κατά το νόμο, συγκεκριμένο ένδικο βοηθήμα μόνο από κοινού μπορεί να ασκηθεί από αυτούς ή κατ' αυτών, ή δ) λόγω των συνθηκών της συγκεκριμένης διαφοράς, δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν αντίθετες αποφάσεις. 2. ....».

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, όταν ένδικο βοήθημα ή μέσο ασκείται από περισσότερους ή κατά περισσότερων, οι οποίοι συνδέονται με δεσμό δυνητικής («απλής» κατά τον Κ.Πολ.Δικ.) ομοδικίας, δημιουργούνται πλείονες αυτοτελείς έννομες σχέσεις δίκης, η δε κρίση του δικαστηρίου ως προς κάποιον από τους ομοδίκους δεν επηρεάζει την έκβαση της δίκης ως προς τους λοιπούς, όπως ορίζεται στην παρ. 4 του άρθρου 115 του Κ.Δ.Δ. Αν, συνεπώς, το διοικητικό δικαστήριο αποφανθεί τελεωτικά για κάποιον ή κάποιους από τους δυνητικούς ομοδίκους και ως προς τους λοιπούς αναβάλει την έκδοση οριστικής αποφάσεως για οποιονδήποτε λόγο (π.χ. γιατί τάσσει αποδείξεις ή συμπλήρωση των αποδείξεων), η απόφασή του, κατά το μέρος με το οποίο δέχεται ή απορρίπτει το ένδικο βοήθημα ή μέσο ως προς ορισμένους από τους δυνητικούς ομοδίκους, υπόκειται σε ένδικα μέσα, χωρίς να εφαρμόζεται ο δικονομικός κανόνας κατά τον οποίο, αν η απόφαση είναι εν μέρει οριστική, δεν χωρεί ένδικο μέσο ούτε κατά των οριστικών διατάξεων αυτής. Και τούτο, γιατί ο κανόνας αυτός αναφέρεται στην περίπτωση που η εν μέρει οριστική απόφαση αφορά την ίδια έννομη σχέση δίκης, δηλαδή τη δίκη ως προς κάποιον από τους δυνητικούς ομοδίκους, χωρίς η απόφαση αυτή να αποφαίνεται τελεωτικά επί της δίκης αυτής και μόνο (ΣτΕ 1592/2010 7μ, 1616-7/2011, 3047/2013).

2. Επειδή, στο άρθρο 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι: «1. Σε έφεση υπόκεινται οι αποφάσεις που εκδίδονται σε πρώτο βαθμό. 2. Δεν υπόκεινται σε έφεση αποφάσεις που αφορούν σε χρηματικές διαφορές, αν το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Προκειμένου ... για απαιτήσεις για κάθε είδους αποδοχές του προσωπικού γενικώς του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, το ανωτέρω όριο ορίζεται στο ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. Το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται από το ποσό, το οποίο καθορίζεται με την πρωτόδικη απόφαση... Σε περίπτωση ... ομοδικίας, το αντικείμενο της διαφοράς κρίνεται χωριστά ως προς κάθε ... ομόδικο, εκτός αν, στην τελευταία περίπτωση, υπάρχει ενοχή σε ολόκληρο. 3... 4. Επιτρέπεται πάντοτε να ασκηθεί έφεση: α)... β)... γ) αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, ή δ)...». Επίσης, κατά τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 92 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ορίζεται ότι: «1. Δικαίωμα να ασκήσουν έφεση έχουν οι κατά τη πρωτόδικη δίκη διάδικοι, εφ' όσον έχουν έννομο προς τούτο συμφέρον».

Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, σε περίπτωση άσκησης έφεσης κατ' απόφασης, η οποία εκδόθηκε επί αγωγής με αίτημα την καταβολή αποδοχών - ανεξάρτητα από το αν πρόκειται περί ευθείας αγωγής, αγωγής αποζημίωσης κατ' άρθρο 105 ΕισΝΑΚ ή αγωγής από αδικαιολόγητο πλουτισμό κατ' άρθρο 904 Α.Κ. - το αντικείμενο της διαφοράς, από το οποίο κρίνεται το εκκλητό ή μη της πρωτόδικης απόφασης, προσδιορίζεται από το ποσό που καθορίστηκε με την απόφαση αυτή και, σε περίπτωση που η αγωγή απορρίφθηκε, από το αιτηθέν πρωτοδικώς ποσό, χωρίς να ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι η υποκείμενη των σχετικών αξιώσεων αιτία αποτελεί παροχή περιοδικώς καταβαλλόμενη. Και τούτο διότι, επί ευθείας αγωγής για καταβολή αποδοχών, το αντικείμενο της διαφοράς περιορίζεται στο αιτούμενο ποσό της διαφοράς αποδοχών, η οποία ζητείται για ορισμένο παρελθόν χρονικό διάστημα και όχι και για το μέλλον, όπως συμβαίνει επί προσφυγής με αντικείμενο περιοδικές παροχές, ενώ η αποζημίωση, κατ' άρθρα 105 ΕισΝΑΚ ή 904 Α.Κ., ως εκ της φύσης αυτής, δεν αποτελεί, κατ' αρχήν, περιοδική παροχή (πρβ. ΣτΕ 53/2008, 3937/2000 και 4134/2000 Ολομ.). Συνεπώς, στην περίπτωση αυτή δεν έχει εφαρμογή η εισαγόμενη από την ως άνω διάταξη του άρθρου 92 παρ.4 περ. γ' του Κ.Δ.Δ. εξαίρεση από τον κανόνα του λόγω ποσού ανεκκλήτου των αποφάσεων (ΣτΕ 2756-7/2013 7μ.).

3. Περαιτέρω, η διάταξη του άρθρου 53 του π.δ/τος 18/1989 ορίζει ότι: «1. Η αίτηση αναίρεσεως ασκείται κατά αποφάσεων που εκδίδονται είτε σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, είτε τελεσιδικώς κατ' έφεση, αναθεώρηση ή αναψηλάφηση. Η αίτηση από μεν τον ιδιώτη διάδικο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης σε αυτόν, από δε τη διάδικο διοικητική αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενό τους υπουργό, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μέσα σε εξήντα ημέρες από τη χρονολογία δημοσίευσης της αποφάσεως. Η κοινοποίηση μπορεί να γίνει κατά τις διατάξεις των άρθρων 56 και επ. του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας, και από κάθε διάδικο, οπότε η προθεσμία τρέχει και κατ' αυτού. Δικαίωμα να ασκήσει αίτηση αναίρεσεως έχει κάθε διάδικος που μετέσχε στην ουσιαστική δίκη, κατά την οποία έχει εκδοθεί η αναρριεσβαλλόμενη απόφαση, και έχει ηττηθεί εν όλω ή εν μέρει. Το δικαίωμα αυτό έχει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον δικαιολογεί το έννομο συμφέρον ..... 3. Η αίτηση αναίρεσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκληση της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού

δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας..».

Β. Περί της αρμοδιότητας της Οικονομικής Επιτροπής Δήμων για την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων

1. Αρχικώς, η διάταξη του άρθρου 72 «Αρμοδιότητες Οικονομικής Επιτροπής Δήμων» του Ν.3852/2010 του Ν.3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης- Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ΦΕΚ Α'/87/07.06.2010), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 54 του Ν.4447/2016, όριζε ότι: «1. Η Οικονομική Επιτροπή είναι όργανο παρακολούθησης και ελέγχου της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες Αρμοδιότητες: α) ....., β)....., γ)....., δ) ....., ε)....., στ)....., ζ) ....., η) ....., θ) .....ι)....., ια) ....., ιβ) .... «ιγ) αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, καθώς και για την παραιτήση από αυτά», ιδ) αποφασίζει για το δικαστικό συμβιβασμό και τον εξώδικο συμβιβασμό ή κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο μέχρι του ποσού των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και εισηγείται στο δημοτικό συμβούλιο για τον εξώδικο συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο που υπερβαίνει το παραπάνω ποσό.....2. Για τις περιπτώσεις ιβ', ιγ' και ιδ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν αποφασίζει, σχετικά, το δημοτικό συμβούλιο, λόγω υπέρβασης του αντικείμενου των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ της περίπτωσης ιδ' της προηγούμενης παραγράφου.....». Επισημαίνεται δε στο σημείο αυτό ότι το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, το οποίο προέβλεπε ότι «Προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις, κάθε μορφής, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραιτήση από την άσκηση ενδίκων μέσων, ο δικαστικός ή εξώδικος συμβιβασμός και η κατάργηση δίκης, εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου», είχε καταργηθεί με το άρθρο 54 του Ν. 4447/2016. Ειδικότερα, η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 54 από τη δημοσίευση του Ν.4447/2016 καταργούσε τις προϋφιστάμενες διατάξεις περί υποχρεωτικής άσκησης των ενδίκων μέσων, στην περίπτωση μισθολογικών απαιτήσεων, ακόμη και όταν το νομικό ζήτημα δεν έχει κριθεί από ανώτατο δικαστήριο.

2. Εν συνεχεία, η προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 72 Ν.3258/2010 αντικαταστάθηκε εκ νέου με το άρθρο 3 του Ν.4623/2019 «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση, συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις και άλλα επείγοντα ζητήματα» (ΦΕΚ Α'/134/09.08.2019) και ορίζει ότι: «1. Η Οικονομική Επιτροπή είναι συλλογικό όργανο, αρμόδιο για τον έλεγχο και την παρακολούθηση της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες αποφασιστικές, ελεγκτικές και γνωμοδοτικές αρμοδιότητες: α)....., β)....., γ)....., δ) ....., ε)....., στ) ... ζ) ....., η) ....., θ) ....., ι) ....., ια) ....., ιβ) αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο μέχρι του ποσού των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ. Όταν το αντικείμενο είναι άνω των 60.000 ευρώ, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το Δημοτικό Συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου, ιγ)....., ιδ)....., ιε)....., ιστ) ....., ιζ).....ιη) αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, καθώς και για την παραιτήση από αυτά», 2. Για τις περιπτώσεις ιζ', ιη' και ιδ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν αποφασίζει, σχετικά, το δημοτικό συμβούλιο, λόγω υπέρβασης του αντικείμενου των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ της περίπτωσης ιδ' της προηγούμενης παραγράφου. ....». Κατά τη διάταξη του άρθρου 121 του Ν.4623/2019, η ισχύς του εν λόγω νόμου ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του Ν.3258/2010, εισάγεται και πάλι η απαγόρευση συμβιβασμού και η κατάργηση δίκης, όσον αφορά σε μισθολογικές απαιτήσεις κάθε μορφής, εκτός εάν το νομικό ζήτημα έχει κριθεί από ανώτατο δικαστήριο. Ωστόσο, δεν έχει εισαχθεί εκ νέου η διάταξη περί υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων στην περίπτωση των μισθολογικών απαιτήσεων, όπως προέβλεπε το άρθρο 72 Ν.3852/2010, πριν την αντικατάστασή του από το άρθρο 54 του Ν.4447/2016, (το οποίο, όπως προελέχθη, καταργούσε τη διάταξη περί υποχρεωτικής άσκησης των ενδίκων μέσων, στην περίπτωση μισθολογικών απαιτήσεων, ακόμη και όταν το νομικό ζήτημα δεν έχει κριθεί από ανώτατο δικαστήριο).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω εναπόκειται στην κρίση της Οικονομικής Επιτροπής να αποφασίσει αν θα προχωρήσει ή όχι στην άσκηση ενδίκων μέσων κατά της εν λόγω τελεσίδικης απόφασης. Θεωρούμε ότι, όπως έχει αναλυθεί εκτενώς ανωτέρω, δεν τίθεται θέμα υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων κατ' αυτής, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 περ. ιβ, εδ. Β του Ν.3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του Ν.4623/2019, δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών και μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου, χωρίς, ωστόσο, να υπάρχει ρητή πρόβλεψη περί υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων (όπως ίσχυε παλαιότερα).

Σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει εν προκειμένω, να παραβλεφθεί ότι οι ανωτέρω ενάγοντες άσκησαν από κοινού αγωγή επικαλούμενοι δικαιώματα που στηρίζονται σε όμοια, κατά τα ουσιαστικά στοιχεία, νομική και πραγματική βάση. Με το δεδομένο αυτό, η σχέση ομοδικίας που συνδέει τους ενάγοντες στην ένδικη αγωγή είναι αυτή της δυνητικής (απλής) ομοδικίας του άρθρου 115 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Η αποδοχή της ένδικης αγωγής, δυνάμει της υπ' αριθμ. 14084/2019 αποφάσεως του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, όσον αφορά στους αναφερόμενους σαράντα επτά (47) συνολικά υπαλλήλους του Δήμου, ως δυνητικούς ομοδίκους με οριστική διάταξη της εν λόγω απόφασης συνιστά κρίση τελειωτική, υποκείμενη αυτοτελώς σε έφεση. Ωστόσο, επειδή, η υπό κρίση διαφορά, η οποία ανεφύη από αγωγή με αίτημα την καταβολή διαφοράς αποδοχών, άλλως ισόποσης αποζημίωσης, δεν έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή, δεν είναι εφαρμοστέες εν προκειμένω οι προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 92 παρ. 4 περ. γ' του Κ.Δ.Δ., (σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται πάντοτε η άσκηση έφεσης αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο περιοδική παροχή), αλλά αυτές της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου. Εφόσον δε, κατά τα αναφερόμενα, το επιδικασθέν πρωτοδικώς για έκαστο εκ των ενάγοντων υπολείπεται του ως άνω ορίου των 3.000 ευρώ - μη συνυπολογιζόμενης της απαίτησης για καταβολή τόκων, λόγω του παρεπόμενου χαρακτήρα της (ΣτΕ 2757/2013, 4435/2011, 996/2010, 4031/2009 κ.ά.) - και δεδομένου ότι δεν συντρέχουν οι αναφερόμενοι στις περ. α' και β' της παρ.4 του άρθρου 92 του ανωτέρω Κώδικα λόγοι που επιτρέπουν την κατ' εξαίρεση άσκηση έφεσης ανεξαρτήτως του ύψους του αμφισβητούμενου ποσού, η εν λόγω απόφαση ως προς τους ανωτέρω ενάγοντες, για τους οποίους η εν λόγω απόφαση έχει κρίση τελειωτική (οριστική) είναι ανέκκλητη.

Ωστόσο, ακόμα και εάν τίθετο ζήτημα περί παραδεκτού ή μη ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, βάσει των όσων αναφέρθηκαν εκτενώς ανωτέρω, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη: α) αφ' ενός, σε περίπτωση ασκήσεως ενδίκου μέσου, την επιβάρυνση του Δήμου Αιγάλεω με, επιπλέον της πρωτόδικης δίκης, δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβές δικηγόρου, τόσο για την άσκηση αυτού, όσο και για την εκπροσώπηση του Δήμου κατά την παράσταση ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου και β) αφ' ετέρου ότι, όπως μας έχει γνωστοποιηθεί οι εν λόγω σαράντα επτά (47) ενάγοντες έχουν ήδη υποβάλει υπεύθυνες δηλώσεις με την οποία έκαστος εξ αυτών παραιτείται από κάθε αξίωση για επιδικαζόμενους τόκους, δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβή πληρεξουσίου δικηγόρου, προτείνεται η μη άσκηση

ενδίκου μέσου κατά της υπ' αριθμ. 14075/2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (6ο Τμήμα) ως προς αυτούς και την σύνταξη ιδιωτικού συμφωνητικού περί εξωδικαστικού ή δικαστικού συμβιβασμού.

2) Οι δικαιούχοι εργαζόμενοι, κατέθεσαν υπεύθυνες δηλώσεις του Ν. 1599/86, με τις οποίες δηλώνουν ρητά και ανεπιφύλακτα ότι παραιτούνται: «από κάθε αξίωση που αφορά τόκους (λ.χ. ενδεικτικώς τόκους υπερημερίας, επιδικίας κλπ.) δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβή πληρεξούσιου δικηγόρου αναφορικώς με την απαίτηση τους που αντιστοιχεί στην αμοιβή τους για υπερωριακή απασχόληση, που δεν τους καταβλήθηκε και συγκεκριμένα όπως τούτη αναφέρεται και εξειδικεύεται στην από 24.02.2012 (με γενικό αριθμό κατάθεσης δικογράφου 4247/2012) ομαδική αγωγή τους έναντι του Δήμου Αιγάλεω ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμ. 14075/2019 απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου (Τμήμα 6^ο)»

Στη συνέχεια η Πρόεδρος καλεί την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά.

Η Οικονομική Επιτροπή αφού άκουσε την εισήγηση, μελέτησε τα δικαιολογητικά του θέματος και έλαβε υπόψη της τις ανωτέρω διατάξεις, καθώς το γεγονός ότι το συνολικό κόστος της απόφασης ανέρχεται σε 40.927.71 € , μετά από διαλογική συζήτηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Εγκρίνει:

1. Τη μη άσκηση, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου κ. Δημήτριου Πάτρα, **ενδίκου μέσου** κατά της υπ' αριθμ. 14075/2019 απόφασης Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 6^ο Μονομελές) με την οποία υποχρεώνεται ο Δήμος Αιγάλεω να καταβάλει αποζημίωση, λόγω μη καταβολής αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση σε σύνολο 47 εναγόντων για τα χρονικά διαστήματα από 01/11/2010 έως 31/12/2010 και από 01/03/2011 έως 30/04/2011.

2. Την ανάθεση στον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δήμου κ. Δημήτριο Πάτρα της σύνταξης ιδιωτικού συμφωνητικού για εξώδικο συμβιβασμό και κατάργηση δίκης.

Σημειώνεται ότι η ανάθεση της ως άνω υπόθεσης έχει ήδη λάβει χώρα πριν την ανάληψη υπηρεσίας από τον δικηγόρο με σχέση έμμισθης εντολής κύριο Πετρόπουλο Ευάγγελο (προσλήφθηκε δυνάμει της αριθμ. 1154/8312/26-3-2019/ΑΔΑ: Ω3ΒΩ6Ν-ΔΞΛ απόφασης Δημάρχου Αιγάλεω, η οποία εγκρίθηκε με την αριθμ. 32064/9081/15-4-2019 απόφαση Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στο αριθμ. ΦΕΚ648/23-4-2019/τεύχος Γ' και ανέλαβε υπηρεσία την 16/5/2019). Επιπρόσθετα, ο χειρισμός των εν εξελίξει δικαστικών υποθέσεων προδήλως θα πρέπει να συνεχισθεί από τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Δήμου για λόγους δεοντολογίας και ομοιομορφίας, προς όφελος του Δήμου Αιγάλεω ως εντολέα.

3. Την εξουσιοδότηση του κ. Δημάρχου προκειμένου να υπογράψει το ιδιωτικό συμφωνητικό περί εξωδικαστικού συμβιβασμού.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΚΑΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ**

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ & ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ**

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΖΥΜΒΡΑΓΑΚΗ